

LR

LAUPÄEVAREPORTAAŽ

Tõnu Kargi oimukohale kinnitatud minimikrofon näib kui paisunud veresoon, kui ta energilise dirigeerimise saatel etenduse sisse juhatab.

Broadway Patarei vangla vastas

MIDA ÕELDA UUE MUUSIKALI KOHTA PÄEVAL, MIL TA POLE VEEL ESIETENDUNUD? Neli õhtust saali täit ja neljapäevane kontrollitendus on poolesajaruublastest piletihinnast hoolimata lootusetult välja müüdnud. Ühte lavastusse on kogutud parimad osatäitjad, keda heikel leida. Ajakirjandus on tulvil intervjuusid tegijatega.

KOLMAPÄEVASELE PEAPROOVILE LINNAHALLIS koguneb ajakirjanikke, osatäitjate perekonnaliikmeid ning muid huvilisi. Lavastaja Neeme

armastus ja armukadedus. Lõpp on loomulikult õnnelik.

KOHT VAHEKÄIGU ÄÄRES OSUTUB ÜTLEMATA SOODSAKS. Juba avamängu esimeste taktide ajal kihutab mööda trepiastmeid tema ise — Tõnu Kark, Fred Graham ja Petruccio ühes isikus. Kargi oimukohale kinnitatud minimikrofon näib kui paisunud veresoon, kui ta energilise dirigeerimise saatel etenduse sisse juhatab. Pisike mikrofon on suur asi ja õnn, et «Estonia» need osta sai. Nii võivad tegelased laval mistahes ulatuses ringi liikuda, kartmata juhtumesse komista-

kese, hall lakk lehvimas ja tulipunased püksid jalas, ning ilmub teise vaatuse algul paljasjalgse araablasena, ohkides kuumast ilmast.

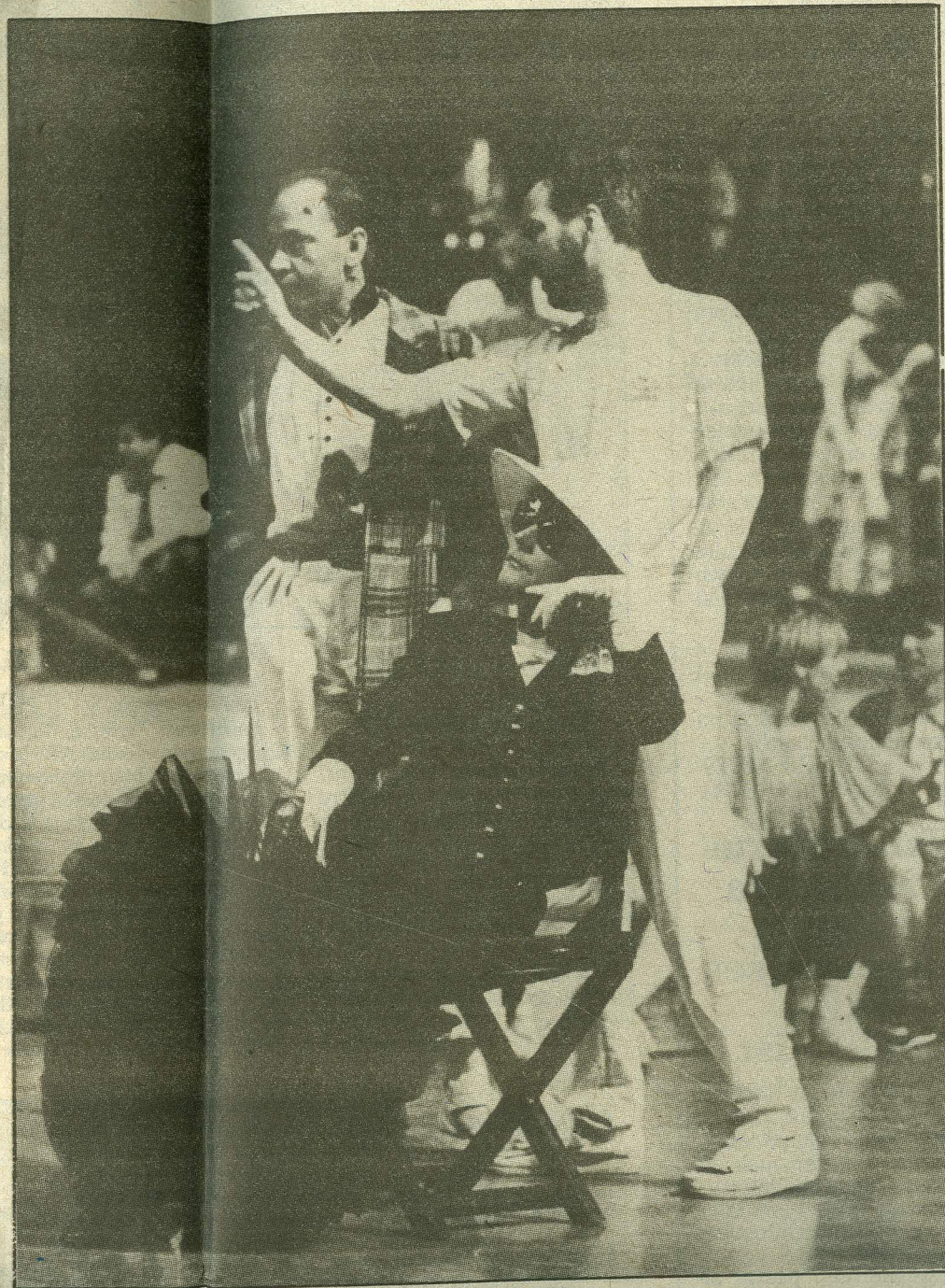
Siis saabuvad tähed. Katrin Karisma liibuvas trikoos, tossudes ja särkpluusis on nagu Jane Fonda eesti variant. Tõnu Kilgase Bill Calhoun saabub vapustava dändina. Unelm-ülirikond ja jalustrabavad punased lakkkingad avaldavad mõju, mille tulemuseks võib olla Kilgase austajannade ridade plahvatuslik kasv.

Rõivad on üldse tähelepanuväärsed. Riina Vanhanen on kavandanud vanaaegsed ehk Shakespeare'i omad ja Ivo Nikkolo uued ehk Broadway omad. Viimased annavad naispeaosalistele ohtralt võimalusi oma ihu paljastada. Nikkolo on Karismale isegi bikiniid disaininud.

Helgi Sallo ehk Lilli Vanessi ilmub välja nagu teiselt planeedilt. Ei mingeid retuuse, vaid kehastunud daamilikkus ülipidulikus kostüümis, valge torn peas. Terane silm märkab, et ta jalal on kinni seotud. Hiljem selgub, et primadonna on tõsiselt komistanud. Harjumatu lava põhjustab peaproovilgi vaat et kaelamurdvaid libastusi. Ja põrandakate ei võimalda Katrin Karisma steppimisel täielikult mõjuda.

Fredi-Lilli, endiste abikaasade ja praeguste lavapartnerite suheteklaarimisest käivitub tegevus. Fred on saatnud oma uuele südamedaamile Lois Lane'ile (Katrin Karisma) lillekimbu, kuid kogemata satub see koos armukirjaga Lillile. Loomulikult juhtub selletõttu edaspidi nii mõndagi.

Muusikali tekst on tänavalikult suupärane, ei mingit teatraalset ilukõnet. Tuhat on «tonn», varietee «variet» Rah-



KPEAPROOVILE LINNAHALLIS koguneb ajakirjanikke, osatütijate perekonnaliikmeid ning muid huvilisi. Lavastaja Neeme Kuningas istub, mikker peos, keset saali ja suunab nõudlikul häälel tegevust. Laval teeb balletigrupp kas viimaseid soojendusharjutusi või esimesi muusikaliigutusi, mine võta kinni. Peaproov on siiski veel proov.

Lavale on ehitatud teinegi, ümmargune lava (kujundanud rootslanna Lena Lundström). See pidi esialgsete plaanide järgi olema tsirkusepiir, kuid materjalinappusel kujunes hoopis ämblikuvõrguks. «Alati peab leidma kompromissi,» ütleb Lena Lundström leebelt, kuigi lavastaja kujundi kaotsimineku üle kurvastab. Lenat kutsudes hoiatas lavastaja, et teda ootab ohtlik ja pikk seiklus ja nii on see ka läinud.

Cole Porteri igihaljas muusikaline «Suudle mind, Kate!» käib topelmäng. Tõnu Kark ja Helgi Sallo mängivad suurel laval Broadway staare, kes väikesel laval mängivad omakorda Shakespeare'i «Törksa taltsutust». Mõlema teose sisuks on igavesed teemad: mehed ja naised,

Pisike mikrofon on suur asi ja õnn, et «Estonia» need osta sai. Nii võivad tegelased laval mistahes ulatuses ringi liikuda, kartmata juhtmetesse komistamist või et hääle publikuni ei kosta.

Kark on eelnevates usutlustes jaganud oma kõhklusi seoses Fredi osaga. Kuigi tõsiselt võetavad, pole tema loomepiinad esimesed omasugused ega draamanäitleja kaasategemine muusikaline mingi uus asi. Jüri Krjukovi rollid «Estonia» menüükidides tõid kaasa vaid ülivõrdes kiitust ja paistab, et Karki ootab sama saatust.

«Kate'is» laulavad operetitähed natuke rohkem kui näitlevad, Kark näitleb natuke rohkem kui laulab ja tantsivad nad kõik üsna vähe, sest seda teeb nende asemel balletitrupp. Liikumise seadnud Ameerika koreograaf Jeanne Yasko mainibki, et sealsetel lavadel muusikalitähed endale nii kitsast spetsialiseerumist lubada ei saa.

Ivo Linnal on hea lähedal proovis käia, sest «Kuku» stuudio on siinsamas linnahallis. Sellest hoolimata pole Linna just palju rakendust leidnud, ta esitab vaid tuletõrjuja avalaulu-

muusikali tekst on tänapäevakult suupärane, ei mingit teatralset ilukõnet. Tuhat on «tonn», varietee «variet». Rahva kõrv võib siit edasiseks tarvitamiseks priskelt lendlauseid koguda.

Lilli-Fredi stseenist tuleb ka esimene hitt «Wunderbar» ja saalisistujate südamed sulavad. See on tõesti sümpaatne duett, Kark on oma varesehäält asjatult peljanud. Kuigi väike vahe Sallo kogenud soprani kõrval on.

Läheb pisut aega, siis algab etendus etenduses. Fred muundub Petruccioks, «Törksa taltsutuse» tegelaseks. Kilgas ilmub välja Lucentiona, üll seksikad sukkipüksid, nagu kahel teiselgi Bianca kosilasel. Bianca (Karrisma) on ihaldatavam kahest õest, kellega naitumiseks tuleb ka teise õe ianu alla saamine ära korraldada. Sallo mängib tõrgest Kate'i, kes esitab laulu, mille eriti vihased naisõiguslased oma hümniks võiksid võtta. Korudub tähenduslik rida «See neetud mees», ja veel kõlavad nimetatud subjekti kohta epiteedid «hall», «igav» ja «karvane».

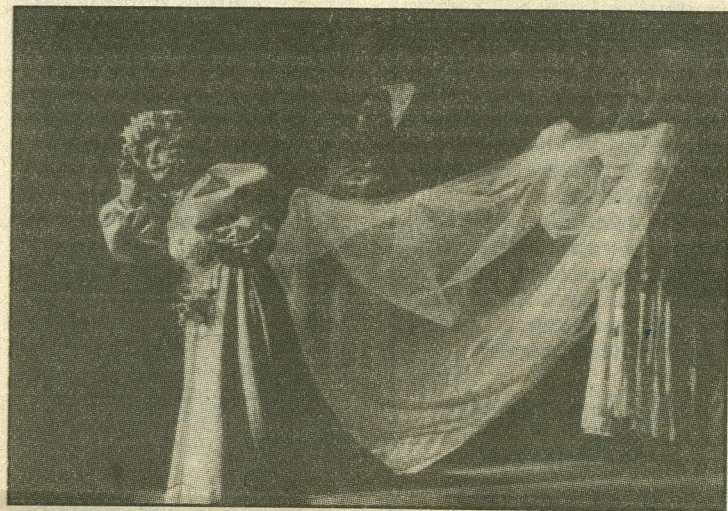
Peeter Oja hurmav gangster oleks võinud kauemgi laval olla. Tema duett kolleegiga teenib peaproovi ühe kuumema aplausi. Ja lõbusat elevust tekitab Oja eksitus pisut vara mängu lülitudes. «Kas ma tulen vales kohas,» küsib ta hetk hiljem viga taibates. «Muudugi vales,» hüüab lavastaja ja mäng keritakse tagasi. Publik heldib elulisest vahepalast, sest etendusel seda tõenäoliselt enam kavas ei ole.

Vaheajal saab muusikahuviline elamusi linnahalli pimik-WC-s, mille ukse kohal peaks rippuma hoiatus «Pimeduses kobab see, kel maksmata elektriarve!». Rajaleidmist saatev kuuldemäng vääriski esitamist komöödiaval. Üllatus on see, et kultuurikolle (milleks ju linnahall võiks end pidada) on oma hoonetesse ehitanud aukpeldikud, unustades tuntud tõstiasja, et seal, kus lõpevad WC-potid, lõpeb ka kultuur.

LÕPUKS ON PEAPROOV LÄBI. Kuningas laseb näitlejatel kummardamas käia ja hüüab siis välja magusa sõnumi: «Estonias» on täna palgapäev ja erandkorras makstakse kella kuveni.» Teade soojendab lavalolijate südant hetkel vist enam kui komplimentid etenduse kohta.

Hiljem tõstab lavastaja väsinud pilgu: «Me teeme tõelist faikiirütööd. Kui Ameerikas katsetavad tegijad tükki enne provintsis ning parandavad ja täiendavad enne Broadwayle tulekut, siis meie peame kohe lõppprosessi ette nägema. Ümber teha ei saa peaaegu midagi. Nii ei kratsin karvu ja kisun suitsu ja näen ainult viga ja saamatust. Saab teha vaid väikest iluravi.»

Järgmise päeva esietendus pole Kuninga jaoks rahuldus, vaid «matusepäev», mil ta tulemuse enda jaoks lõpetatuks loeb. Siiski loodab lavastaja, et



tükile tasapisi lisanduv hoog esietendustel ja edaspidi end väärikselt ilmutab.

MIDA ARVATA MUUSIKALIST «SUUDLE MIND, KATE!» NEIL, KES JUUNIETENDUSTE PILETI-

TEST ILMA JÄÄNUD? Eks ikka loota, et novembri keskel, kui seda linnahalli laval taas mängitakse, pileti saab. Ja et Tallinna sõiduks ikka bensiini jätkub.

TIINA KRUIUS
Peeter Ülevainu ja Vambola Salupuu fotod

